
PRZEMILCZENIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają é lub oznaczają niekonsekwentnie; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); końcowe e pochylone.

sg *N* przemilczenie (2). ◇ [*I* przemilczeniem.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pominięcie milczeniem, zatajenie (2) :

[*przemilczenie czego: Niczym by nasza pani ku miłości a sławie rychlej nieprzyszła, jako uprzejmą ludzkością a pokorą, czasem też i przemilczeniem tego, co by się jej snadź nie podobało ListyPol II 1549/373.*]

a. *Figura retoryczna: celowe niepowiedzenie czegoś (2) :* Dissimulantia, Dissimulatio – Przemilczenie. *Calep* 333a; Reticentia – Przemilczenie. *Calep* 920a.

Synonimy: milczenie, niemowienie.

Cf **PRZEMILCZEĆ**